

O Credință Cuceritoare

Text biblic : 1 Ioan 4:2-3,13-17; 1 Ioan 5:4-5

Versetul de aur

Dumnezeu este dragoste; și cine rămâne în dragoste rămâne în Dumnezeu, și Dumnezeu rămâne în el. 1 Ioan 4:16b

Introducere

Cinci dintre cărțile Noului Testament sunt atribuite apostolului Ioan, unul dintre cei 12 ucenici originali (Matei 4: 21-22; 10: 1-4). Cele cinci cărți ale sale sunt Evanghelia după Ioan; scrisorile (numite și epistole) care sunt: 1 Ioan, 2 Ioan și 3 Ioan; și cartea Apocalipsei. Istoria îl asociază puternic pe Ioan în ultimii săi ani cu biserica din Efes. Tradiția spune că a murit în anul 90 AD. Cele trei scrisori ale sale au fost scrise probabil în regiunea Efes pentru bisericile din zonă și, prin urmare, ar fi date din anii 80 sau 90 AD. Ioan ar fi fost un om în vârstă la acel moment. Demnitatea vârstei sale se vede cel mai bine în 1 Ioan, unde s-a adresat cititorilor săi drept „copiii săi dragi” de mai multe ori. Ideea de a trece peste, sau de a fi victorios este o temă preferată a lui Ioan. În 1 Ioan 2:13-14 a discutat despre victoria asupra lui Satan. În 1 Ioan 4-5, el a scris despre biruința presiunii lumii. Având în vedere acest lucru în studiul de astăzi, trebuie să fim atenți să distingem între trei moduri în care Biblia vorbește despre „lume”:

* Că planeta Pământ a fost făcută de Dumnezeu (Fapte 17:24; Romani 10:18)

* Că oamenii locuiesc în lume (Luca 2: 1; Ioan 3:16)

* Că sistem de valori omenesc se opune celui Dumnezeiesc (Ioan 14:17; Coloseni 2:20)

În prima sa scrisoare, Ioan a scris despre sistemul lui Satan de a se opune lucrării lui Dumnezeu pe pământ (1 Ioan 2:15-17). În acest sens, o persoană din lume trăiește pentru plăcerile cămii, dar un creștin dedicat trăiește pentru bucuriile Duhului. Când Ioan a scris prima sa epistolă, creștinismul exista de mai bine de 50 de ani. Ascultătorii săi s-au confruntat cu presiunile ideilor eretice cu privire la incertitudinea mântuirii lor. Ideile care aveau să devină gnosticism deplin în secolul al II-lea AD, amenințau deja creștinismul. Una dintre credințele eretice ale gnosticismului a fost că mântuirea a venit prin cunoaștere (în greacă: *gnosis*, din care avem cuvântul Gnosticism). Ei credeau, de asemenea, că Hristos era un spirit care nu exista în formă trupească. Spiritualul a fost privit ca întotdeauna bun, iar fizicul a fost privit ca întotdeauna rău.

Contextul lecției

I. Condiția (1Ioan 4:2-3)

A. Recunoașterea Duhului (v 2)

Această afirmație urmează imediat după efortul lui Ioan în a prezenta necesitatea discernământului (1 Ioan 4:1). O doctrină esențială a creștinismului este cea a naturii divino-umane a lui Isus (Ioan 1:1-18), iar situația din zilele lui Ioan a impus necesitatea de a sublinia faptul că Isus a venit în trup. Dar de ce era important faptul că Isus a avut un corp fizic real? Până la distrugerea templului în 70 AD., animalele erau sacrificate anual acolo în Ziua Ispășirii pentru a le reaminti Evreilor că vărsarea de sânge era necesară pentru a ispăși păcatele lor (Levitic 16; comparat cu Evrei 9:22). Aceste jertfe au arătat jertfa pe care Isus o va oferi într-o zi când se va da la moarte pe cruce (Matei 26:28). Dacă Isus nu ar fi venit în trup, atunci nu avea un trup de sacrificat sau sânge de vărsat. Astfel, era esențial ca Isus să fie nu numai pe deplin Dumnezeu, ci și pe deplin uman pentru a face posibilă mântuirea (1 Timotei 3:16). Astfel Ioan oferă o metodă prin care să identifice profeții falși în această privință: Fiecare duh care recunoaște că Isus Hristos a venit în trup este de la Dumnezeu. Această încercare completează propriile cuvinte ale lui Isus din Matei 7: 15-17 și 24: 23-26 cu privire la necesitatea identificării profeților falși.

B. Realitatea (V 4)

Când a început Biserica, credincioșii au fost devotați „învățăturii apostolilor” (Fapte 2:42). Dar câteva decenii mai târziu, când Ioan a scris scrisorile, unii oameni răspândeau învățături false despre Hristos și se îndepărtau de credința apostolică. Cuvântul Antihrist apare doar de patru ori în Noul Testament

și numai în scrisorile lui Ioan (1 Ioan 2:18a, 22; și 2 Ioan 7). Cercetătorii Bibliei încearcă adesea să-l identifice pe acest Antihrist ca pe un individ singur, posibil „omul fărădelegii și pierzării” (2 Tes 2: 3-4 și Apocalipsa 20:10). Aici, cuvântul ”duh” se referă la cei care pretind că au o cunoștință ascunsă a lucrurilor Divine (2 Tesaloniceni 2:2). Duhul care era deja la lucru pe vremea lui Ioan prosperă și astăzi.

II. Încurajarea 1 Ioan 4:13-14)

A Duhul Sfânt și Credința Adevărului (v 13)

O citire atentă ne-ar putea surprinde, deoarece Ioan a scris nu numai despre Duhul care locuiește în inima credinciosului (el în noi), ci ca și noi să rămânem în el. Dumnezeu dă Duhului Său nu numai să rămână în inimile noastre, ci și să facă posibil ca noi să rămânem în El. Acest lucru este similar cu ceea ce a spus Isus: „Rămâneți în mine, și Eu voi rămâne în voi” (Ioan 15: 4).

B. Mărturisirea noastră (v 14-15)

Noi ne referim la apostoli, la cei care Hristos i-a ales ca mesagerii săi speciali (1 Ioan 1:1). Din primii ucenici, Ioan a fost probabil singurul care mai trăia când a scris aceste scrisori în anii 80 - 90 AD. Știa că timpul lui era scurt, așa că s-a simțit obligat să depună încă o dată mărturie înaintea morții. Isus l-a revelat pe Tatăl omenirii păcătoase ca un Dumnezeu iubitor care nu a renunțat niciodată la copiii săi pierduți, și la lumea răzvrătită împotriva lui (Ioan 3:17; 1 Ioan 4: 3). Nu a fost nimic accidental sau întâmplător în misiunea lui Isus; a fost trimis să salveze. A-L mărturisi pe Isus în acest sens înseamnă a-L urma exclusiv într-o relație de încredere de credință și slujire. O astfel de persoană trăiește în prezența lui Dumnezeu și permite Duhului lui Dumnezeu să trăiască în viața sa la nivelul cel mai adânc (comp cu Ioan 20:31). Alte lucruri urmează mărturisirii în planul mântuirii (vezi Fapte 2: 38-39; etc.), dar mărturisirea este fundamentală.

C. Relația noastră cu Dumnezeu (v 16)

Ioan este adesea numit „Apostolul iubirii” și pentru un motiv întemeiat: el folosește cuvântul dragoste în proporție mult mai mare decât orice alt scriitor al Noului Testament. El folosește acest cuvânt de peste 30 de ori numai în 1 Ioan, ceea ce înseamnă o dată la 100 de cuvinte. Devenim mai puternici pe măsură ce dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre de Duhul Sfânt (Romani 5: 5). În acest verset, dragostea pe care Dumnezeu o are pentru noi explică mai de deplin modul în care trăim în El.

D. Judecata (v 17)

Creștinii nu au de ce să se teamă de ziua judecării, deoarece Judecătorul și-a dovedit deja dragostea pentru noi. Cei care au motive să se teamă în acea zi sunt Satana și oricine - din orice timp și orice națiune - care urmează duhul Anticristului (1 Ioan 4: 3, Apoc 21: 7-8).

III. Credința (1 Ioan 5: 4-5)

A. O încredere continuă (v4)

Cei biruitori vor fi cei ce aleg calea Domnului, ei vor birui lumea. Putem avea încredere în acest fapt pe măsură ce experimentăm dragostea lui Dumnezeu și exprimăm dragostea față de ceilalți.

B. Elementul Fundamental (v 5)

Isus este forma greacă a numelui ebraic Iosua, ambele însemnând „mântuitor”. În câteva locuri, pe lângă acest verset, Ioan subliniază faptul că Mântuitorul este Fiul lui Dumnezeu (1 Ioan 1: 7; 3: 8, 23; 4: 9, 15). Desemnarea Fiului lui Dumnezeu se referă la statutul „singurul născut din Tatăl” (Ioan 1:14, 18; 3:16, 18). Această afirmație s-a opus direct Romanilor din secolul I, care îl considerau pe împăratul Augustus și pe alți împărați fii de dumnezei.

Concluzii

Putem avea victorie și putem birui lumea numai prin credința în Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Putem birui când permitem Duhului Sfânt, trimis după înălțarea lui Isus, să ne împotmicească să facem acest lucru. Dumnezeu a pus în aplicare acest plan, chiar dacă cei creați după chipul său l-au respins din când în când (Ioan 1:10-11; 3:16). În ciuda acestei respingeri, Dumnezeu încă caută să salveze oamenii de la moartea veșnică (2 Petru 3:9). Planul rămâne același astăzi ca în primul secol AD - nu s-a schimbat. În viața sa, Isus și-a dovedit identitatea; în moartea sa, Isus a plătit pedeapsa pentru păcat; în învierea Sa, Isus a învins puterea morții; în înălțarea sa, el domnește pentru totdeauna.

Ce trebuie să memorăm: Singura cale de a birui lumea este prin credința în Isus.